

УДК 728.1:502.1

**ЕКОЗВ'ЯЗЕВИЙ РУР-КОТТЕДЖ
ЯК ОБ'ЄКТИВНИЙ ЕЛЕМЕНТ БІОГЕОЦЕНОЗА**

Автор – Христенко А. Ю., магістрант

Наукові керівники – Воробйов В. В., канд. арх-ри, доц.; Шило О. С., ст. викл.

Придніпровська державна академія будівництва та архітектури

Постановка проблеми. Сучасні уявлення про екологічну архітектуру, як про засіб матеріального наповнення просторового середовища, обмежуються використанням чистих матеріалів і високотехнологічного інженерного обладнання, активним застосуванням зелених насаджень і вимогою формування зовнішнього і внутрішнього оточення на основі антропоцентричних показників прийнятності. Однак як такі будівлі вписуються в просторові матеріальні матриці зв'язків і осередків екосистем, зберігаючи їх існування, мова не йде. А без них не може функціонувати жодна екосистема. В результаті будинок її руйнує, і його не можна вважати екологічним [1; 2].

Мета дослідження – розкрити основні аспекти просторово-локаційної і об'ємно-морфоструктурної організації рур – котеджів, як симбіотичних елементів екосистемних зв'язків геобіоценозу (екосистеми).

Результати дослідження. Екосистемні зв'язки в архітектурно-містобудівному контексті виглядають як сетчатовидні структури різного генезису, вкладені одна в одну за певними математичними залежностями і ієрархічним співвідпорядкованістю. Ширина їх смуг коливається від десятків сантиметрів до кілометрів, а геометричні абрис осередків, ними утворених, підпадають під дію законів геокристалографії регіонального і планетарного масштабу. В'язеві смуги мають свою динаміку (оборотність) і еволюцію (необоротність). За характером впливу на біоту вони диференціюються на біопозитивні і патогенні.

Дрібноосередкові сетчатовидні зв'язки можуть змінювати свою локацію і щільність під впливом орографічних, гідрографічних і антропогенних форм. У тому числі відходити від правильності кристалічних решіток, переростаючи в дигітальні мережі, сформовані криволінійними обмінними смугами зв'язків в структурі екосистем. Усередині осередків кожної в'язевої мережі існує поляризація характеристик простору. Моделі обурення простору народжують вторинні просторові фармації у вигляді польово-енергетичних, геохімічних, геофізичних, біотичних та інших структур, які теж беруть участь в обмінних процесах екосистем.

Поява в матриці обмінних мереж антропогенних елементів у вигляді будівель і споруд різної величини, геометричного обрису в плані і в об'ємі, функціонального призначення і заходи впливу на природні компоненти, а також локації щодо смуг, вузлів або осередків обмінних мереж викликають їх деструкцію, припинення функції, а в деяких випадках - ефект зміщення, розшарування, входження в інші сітки. У тому числі – з повним або частковим взаємознищенням (анігіляцією), інверсією, появою непередбачених якостей на основі простої або складної адитивності. Це включає механізми реалізації малої локальної екологічної катастрофи в тих чи інших ланках, тобто загибелі біоценозів в межах тієї чи іншої морфоструктурної або морфоскульптурної теми біотопу. Природні екосистеми при такому впливі гинуть.

Уникнути такого руйнівного впливу будівель на в'язеві механізми екосистем можна тільки одним способом: створенням рур-будинками таких геометричних форм і матеріалів, з таким їхнім розташуванням в осередках обмінних сіток екосистем, з таким взаєморозташуванням рур-будинків відносно один одного, які забезпечать збереження

морфології і місії обміну речовиною, енергією та інформацією всіх елементів мереж і, одночасно, перетворюють рур-котеджі в їх невід'ємну частину.

На основі дослідів з моделями встановлено, що для придбання подібних властивостей рур-котедж повинен:

- придбати абрис епюри обурення простору, яка змінюється за типами в'язевих сіток екосистем, становищем на вузлі перетину обмінних смуг, що утворюють такі мережі, становищем на смузі того чи іншого ієрархічного рівня, тієї чи іншої орієнтації відносно магнітного меридіана і того чи іншого ієрархічного рівня, а також становища в осередку тієї чи іншої геометрії, утвореної цими смугами;

- мати частотні характеристики конструкційних та оздоблювальних матеріалів, які входять в резонанс з якостями обмінних зв'язків екосистем, не викликають їх просторово-часових трансформацій, включаючи знищення з подальшим руйнуванням екосистеми;

- мати навколо себе діаграму спрямованості випромінювання (збурень простору), яка морфологічно вписується або повністю збігається з контурами і частотами епюр обмінних процесів, присутніх в конкретному місці екосистеми;

- пояса поляризації простору навколо рур-котеджу повинні бути поясами розміщення резонансних з ними насаджень і функцій людей, які користуються даним рур-котеджем; така ж місія поляризації середовища повинна бути і у внутрішньому просторі рур-котеджу;

- він повинен створюватися на основі форм з центрально-осьовою симетрією, в просторі якої серединна зона повинна залишатися нічим не заповненою, оскільки є віссю вертикального променя енергоінформаційного обміну між осередком екосистемної матриці на поверхні планети і екзогенними (зовнішніми, космічними) процесами;

- навколо серединної зони в рур-котеджі потрібно виділяти функціональні сектори, частоти яких відповідають даним адекватним видам діяльності людини; сектори (в межах стійких градусних величин окружності) є наслідком поляризації вертикального серединного променя в горизонтальній площині;

- рур-котедж повинен мати такі системи зв'язку з ґрунтом, які забезпечують екосистемні зв'язеві механізми в ґрунті і під ґрунтом, що можливо при використанні: опор-фашин; фундаментів-пенетраторів з зонтичними відгалуженнями; внутрішніми і зовнішніми елементами у вигляді аеропружних динамічних систем для створення «нульової плавучості» в повітрі; інші, що володіють властивостями пропуску речовини, енергії та інформації без їх видозміни, незмінності морфології обмінних зв'язків в екосистемах;

- рур-котедж повинен мати можливість самодобудовування під собою в землі дзеркальної енергоінформаційної копії відповідно з реалізацією обмінного принципу дзеркальної симетрії, існуючого в біоті і забезпечує поляризацію в'язевих властивостей ґрунтів;

- рур-котедж повинен мати біонічну схему міжповерхових перекриттів, абрис яких теж йдуть з епюр просторової поляризації середовища всередині котеджу;

- рур-котедж повинен мати абрис віконних і дверних пройомів з геометрією, що забезпечує безперешкодне обволікання об'єму будівлі речовими і енергоінформаційними потоками (пройоми люнетного типу та інші, розташування і розміри яких встановлюються векторами ламінарних обмінних потоків на поверхні епюро-форми споруди);

- рур-котедж повинен мати садибну ділянку, геометрично вторящий епюрі обурення середовища, в структурі якої використовуються форми пригоризонтального та інших видів зв'язевого антеннірованія, в тому числі (як варіант) – у вигляді контурного

лотка з рухомою водою (електролітом), а також у вигляді контурів «моросящих» пристроїв;

– рур-котедж повинен мати автономні безмереві системи інженерного життєзабезпечення (виробництво електроенергії за рахунок сонячних батарей або фарби, що виробляє електроенергію на фасаді, генерацію води з повітря, а анігіляцію каналізаційних стоків під днищем котеджу, інше; використання підземних, наземних і повітряних інженерних систем (трубопроводів, кабелів, проводів) виключається через непотрібність, а також як суперечні самій ідеї рур-об'єкта);

– поверхня стін рур-котеджу може мати циклічно змінювану геометрію, наприклад, розеточного типу, абрис якої формують морфологічний малюнок в'язевих потоків у відповідності з циклами динаміки в'язевих сіток в структурі року.

Всі перераховані особливості морфоутворення рур-котеджу і його земельної ділянки перетворюють їх в об'єктивний елемент біогеоценозу, який не підлягає відторгненню, не перетворений в антропогенний імплантат, але який приймається екосистемою як обов'язкова даність, яка допомагає їй існувати.

Висновки. Особливості морфоутворення екосв'язевого рур-котеджу (термін В. В. Воробйова і О. С. Шило), як об'єктивного елемента біогеоценозу, є першою проектною технологією створення справжньо екологічного житла, призначеного для екологічних селищ в зоні дніпровських порогів, які максимально посилюють все вище перераховані в'язеві особливості річкової долини Дніпра. Технологію можна адаптувати для інших регіонів країни та світу, але з виконанням необхідних корекцій, обумовлених зональними відмінностями в'язевих матриць екосистем.

Технологія дозволяє переглянути світоглядні уявлення про суть екологічної архітектури, виводячи її з статусу екологізуємої архітектури. Екологізована архітектура і екологічна архітектура по відношенню до екосистем базуються на діаметрально протилежних підходах, суть яких в термінах «азональна» і «зональна» [1; 2].

Список використаних джерел

1. Воробйов В. В. Екополіс. Світ Зоряного майбутнього. Дніпро : Журфонд, 2020. 812 с.
2. Жак Фреско, Виктор Воробьев. Проектирование будущего. Архитектура поселений (серия «Лицом к лицу»). Москва : «Самотека», МИД «Осознание», 2018. 858 с.